

den Ene eller den Anden for meest kvalificeret. Det ene Punkt, nemlig at Manden har mistet sit Levebrød ved at gjøre Tjeneste i Armeen, skal bevises, her kan altsaa ingen Vilkaarlighed finde Sted; og det andet Punkt, at han ved sin Tjeneste i Armeen har meer eller mindre udmærket sig, skal stadfæstes af de samme Autoriteter, hvis Vidnesbyrd ved alle andre Leiligheder kjendes gyldige. De militaire Autoriteter, som indstille til Udnævnelser og Fremmøller, de maa være ligesaa competente Autoriteter til i dette Tilfælde at kunne bedømme en Mand's Fortjeneste.

Sttesen: Skjondt jeg maa erkjende, at Udvalget har hjulpet meget tilrette paa flere af dem, som for syntes mig at være temmelig simpelt beskaarne, finder jeg dog, at der er en Klasse, som ikke er bleven stillet nær saa godt som de andre, og det er de Personer, som ere Regnskabsførere ved Troppeafdelingerne. Jeg tager herved især Hensyn til en enkelt Mand, fordi jeg kjender ham bedre end de andre, det er Forvalteren ved Ingenieur-De detachmentet. Denne Mand har at gjøre med et Regnskab, som Enhver veed, saa stort, at man vel kan sige, at han har havt et saare betydeligt Ansvar, og han har vistnok skilt sig ved sine Forretninger til sine Forsattes Tilfredshed. Han var forøvrigt i Intendanturen, men blev, fordi han var en meget dygtig Intendantur-Embedsmand, befordret til den nævnte Post; nu gaaer han af, men bliver meget mindre lempelig behandlet end de, som endnu staae til Tjeneste i Intendanturen. Jeg troer nu, at deslige Folk ligesaavel som andre burde komme i Betragtning til at erholde een eller to Maaneders Gage for det Aaremaal, de have gjort Tjeneste. Desuden er der disse Fuldmægtige af 1ste Klasse, som ogsaa have havt et meget stort Ansvar, hvilket vistnok kunde berettigede dem til at henses blandt dem, der faae en Maanedes Gage for hvert Halvaars Tjeneste, isædtesfor at de nu blive satte mellem dem, som kun faae en Maanedes Gage for hvert Aars Tjeneste. Jeg veed ikke, om det skulde være mig muligt at faae 14 Medlemmer med mig til at stille et Endringsforslag til 3die Behandling, isald Udvalget ikke skulde ville gaae ind paa noget af dette; kan jeg faae dem med,

vil jeg stille et Endringsforslag, kan jeg ikke, faaer det at gaae.

Udførelsen: Ja, naar den ærede Rigsdagsmand faaer 14 andre med sig, og der foreligger et bestemt Forslag, kunne vi jo discutere Sagen; men, da der for Diebliffet ikke foreligger noget Forslag, vil det ikke nu være nødvendigt. Jeg skal blot endnu bemærke med Hensyn til den Uttring, der faldt før, at de Vedkommende Intet faae, at dette dog ikke er Tilfældet, thi de faae alle 3 Maaneders Gage udbetalt.

Da Ingen mere begjerede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Rasmussen, Jagd, Schroll og Christiansen, at § 5 affattes saaledes:

„De Reserveofficerer, der enten ere indtraadte eller fremtidigt maatte indtræde i civil Embedsstilling, blive enten at affædige, eller, hvis de ere villige til at forblive til Krigsbestyrelsens Disposition, at ansætte som ugagerede Reserveofficerer, der kun, naar de ere indkaldte til activ Tjeneste, oppebære Gage og øvrige Emolumenter efter deres Grad.“

forkastedes med 61 Stemmer imod 4.

2) Udkastes § 5 (see Anhang Nr 62 Sp. 958)

vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

3) Udvalgets Forslag til en forandret Affattelse af § 6 (see Anhang B Nr 50 Sp. 686—687)

vedtoges med 59 Stemmer mod 6.

4) Ovenstaaende Forslag blev som § 6 vedtaget med 63 Stemmer mod 3.

5) Rasmussens, Jagds, Schrolls og Christiansens Forslag: At der tilføies Lovens følgende Slutningsparagraph:

„De i denne Lov omhandlede Personer, som godtgjøre, at deres Deeltagelse i Krigen har havt tilfølge, at de have mistet en tidligere, deres Fremtid betryggende, Livsstilling, erholde derved fortrinlig Afgang til at ansættes i saadanne Embeder, hvortil deres Dannelsen og særegne Fag-Dygtighed maatte gjøre dem skikede. Dog skal det ei alene være Størrelsen af det lidte Tab, men fornemmelig Bærdien af den i Krigen ydede Tjeneste, det Mod, den Udholdenhed og opoffrende Iver, hvormed